

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

A6-0013/2009

26.1.2009

JELENTÉS

az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatáról
(2008/2239(INI))

Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság

Előadó: Anne Laperrouze

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	20
VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	24
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	28

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatról (2008/2239(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, „Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata – Az Európai Unió cselekvési terve az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén” című közleményére (COM(2008)0781) (továbbiakban: „az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatáról szóló közlemény”),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, „Egy biztonságos, fenntartható és versenyképes európai energiahálózat felé” című zöld könyvére (COM(2008)0782),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó program 2002–2006 közötti időszakban történő végrehajtásáról szóló jelentésére (COM(2008)0770),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről szóló, 2004. április 26-i 2004/67/EK irányelvről szóló közleményére (COM(2008)0769),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2008)0775),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, „Energiahatékonyság: a 20%-os cél elérése” című közleményére (COM(2008)0772),
- tekintettel Bizottság 2008. november 13-i, az épületek energiateljesítményéről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (átdolgozott szöveg) (COM(2008)0780),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (átdolgozott szöveg) (COM(2008)0778),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más lényeges paraméterek tekintetében történő címkézéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2008)0779),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, „Kapcsolt hő- és villamosenergia-termeléssel több energiát takaríthat meg Európa” című közleményére (COM(2008)0771),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i, „Tengeri szélenergia – Az energiapolitikai célkitűzések 2020-ig és azt követően történő megvalósításához szükséges intézkedések” című közleményére (COM(2008)0768),

- tekintettel a Bizottság 2008. november 13-i „Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatával összefüggésben aktualizált nukleáris tájékoztató program felülvizsgálata” című közleményére (COM(2008)0776),
- tekintettel a Bizottság 2007. január 10-i „A globális éghajlatváltozás 2 Celsius-fokra való csökkentése – Az előttünk álló út 2020-ig és azon túl” című közleményére (COM(2007)0002),
- tekintettel a Bizottság 2008. január 23-i „2020-ra 20-20% – Az éghajlatváltozásból származó lehetőségek Európa számára” című közleményére (COM(2008)0030),
- tekintettel a Bizottság 2008. január 23-i, a megújuló forrásokból előállított energia támogatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatáról (COM(2008)0019),
- tekintettel a Bizottság 2008. november 26-i „Az európai gazdasági fellendülés terve” című közleményre (COM(2008)0800),
- tekintettel a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatások megállapításáról, valamint a 96/391/EK és az 1229/2003/EK határozatok hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadásáról a Tanács által elfogadott 2006. április 4-i közös álláspontról szóló álláspontjára¹,
- tekintettel az „Euratom-értékelés – Az európai nukleáris politika 50 éve” című 2007. május 10-i állásfoglalására²,
- tekintettel a megújuló energiáról szóló európai útitervről szóló 2007. szeptember 25-i állásfoglalására³,
- tekintettel „Az energiával kapcsolatos közös európai politika kialakítása felé” című, 2007. szeptember 26-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a hagyományos energiaforrásokról és energetikai technológiákról szóló 2007. október 24-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az „Az energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című 2008. január 31-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a globális energiahatékonysági és megújuló energia alapról szóló 2008. március 13-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az energetikai technológiákkal kapcsolatos európai stratégiai tervről szóló

¹ HL C 293. E, 2006.12.2., 114. o.

² HL C 76. E, 2008.3.27., 114. o.

³ HL C 219 E, 2008.8.28., 82. o.

⁴ HL C 219 E, 2008.8.28., 206. o.

⁵ HL C 263 E., 2008.10.16., 424. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0033.

⁷ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0096.

2008. július 9-i állásfoglalására¹,

- tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2003/54/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló 2008. június 18-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2003/55/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló 2008. július 9-i állásfoglalására³,
 - tekintettel a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló 1228/2003/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2008. június 18-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló 1775/2005/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2008. július 9-i állásfoglalására⁵,
 - tekintettel az Energiaszabályozói Együtműködési Ügynökség létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2008. június 18-i állásfoglalására⁶,
 - tekintettel a fosszilis tüzelőanyagokból történő fenntartható villamosenergia-termelés rövid időn belüli demonstrálásának támogatásáról szóló 2008. november 18-i állásfoglalására⁷,
 - tekintettel a 2007. március 8-i és 9-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a 2008. március 13-i és 14-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a 2008. október 15-i és 16-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A6-0013/2009),
- A. mivel az európai energiapolitikának egyszerre három, egyformán fontos fő célkitűzést kell szem előtt tartania: az ellátás biztonságát és a tagállamok közti szolidaritást, az éghajlatváltozás elleni küzdelemre vonatkozó saját uniós célkitűzések és azok megvalósítása iránti szilárd elkötelezettséget és a versenyképességet,
- B. mivel a fent említett három fő cél eléréséhez és azzal egyidejűleg a foglalkoztatás,

¹ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0354.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0294.

³ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0347.

⁴ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0295.

⁵ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0346.

⁶ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0296.

⁷ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0545.

valamint a kérdés társadalmi, környezeti és gazdasági vonatkozásainak megoldásához teljes paradigmaváltásra lenne szükség az energiapolitikában,

- C. mivel az Unió hagyományos energiaforrásoktól és a korlátozott számú energiatermelőktől való függősége komoly veszélyt jelent a stabilitás, a jólét és az energiaellátás biztonságára nézve,
- D. mivel az energiahatékonyság növekedésének fontos szerepet kell betöltenie az energiabehozataltól való függőség csökkentésében, a versenyképesség növelésében és az éghajlatváltozás elleni küzdelemben,
- E. mivel jelenleg az Unió energiaszükséglete még mindig folyamatosan növekszik a legtöbb szektorban, jelentős mértékben kiaknázatlanul hagyva a hatékonyabb energiafelhasználást eredményező lehetőségeket,
- F. mivel az Unió elfogyasztott energiájának 50%-át importálja, és ez az arány 2030-ra elérheti a 70%-ot is,
- G. mivel az Unió ellátásbiztonságát fenyegető kockázatokat növeli a józan energiapolitikán alapuló gazdaság megteremtésére irányuló elképzelések hiánya és a beruházások alacsony szintje, különösen helyi és regionális szinten, ami a kapacitások feszes kihasználásához, sőt elégtelenségéhez vezet valamennyi energetikai ágazatban, ezért 2030-ig közel 900 eurós beruházásra van szükség különösen a villamoserőmű-park megújításához,
- H. mivel a kőolaj- és földgázárak csökkenő szintje kedvezőtlenül befolyásolja a tervezett beruházásokat, szükségessé téve minden olyan fő infrastruktúrális projekt támogatását, amely hozzájárul az Európába irányuló jelentős mennyiségű földgáz különböző forrásokból, különböző útvonalakon és a szállítási kockázatokat kerülve történő behozatalához,
- I. mivel a jelenlegi gazdasági válság még jobban megnehezíti az energiainfrastruktúrába történő beruházásokat,
- J. mivel, jóllehet a Bizottság forgatókönyve a hagyományos erőforrások iránti igény csökkenését irányozza elő a következő két évtizedre, Európának támogatnia kell az importált energiával kapcsolatos új infrastruktúrák tekintetében tervezett minden beruházást; mivel ez garantálni fogja a várhatóan 2020-ban életbe lépő új európai energiarendszerre való átállás biztonságát,
- K. mivel 2030-ra a fosszilis energiahiány jelentős kockázatának kezelése érdekében az Uniónak új versenyképes, fenntartható és alacsony CO₂-kibocsátású energetikai technológiákat kell kifejlesztenie és üzemeltetnie, valamint egyúttal jelentősen csökkentenie kell az energiafogyasztását,
- L. mivel az Uniónak sürgősen fejlesztenie kell a fő hálózati beruházásokat és ki kell teljesítenie az belső energiapiacot, és mivel ösztönözni kell néhány olyan előremutató kezdeményezést, mint a szállításrendszer-üzemeltetők európai hálózata és az egységes európai gázhálózat létrehozása,

- M. mivel az energiaszektor és az energiainfrastruktúrába való beruházások tekintetében stabil szabályozási keretre és a nemzeti szabályozók közötti szorosabb együttműködésre van szükség,
- N. mivel az energiahálózatok fejlesztése alapvető fontosságú az ellátás biztonságának javítása szempontjából, amelynek előkelő helyen kell szerepelnie az európai energiapolitika prioritásai között,
- O. mivel a villamosenergia- és földgázágazatban stabilitásra és a szabályozási keretek előreláthatóságára van szükség, elengedhetetlen, hogy az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség („Ügynökség”) részére erős hatáskört biztosítsanak a nemzeti szabályozási keretek összehangolása és a komitológiai eljárásból fakadó esetleges bizonytalanság elkerülése érdekében,
- P. mivel az ellátás biztonságával kapcsolatos célkitűzésekhez való hozzájárulás érdekében a nemzeti és közösségi környezetvédelmi jogszabályokkal összhangban ki kell aknázni a hagyományos belső uniós erőforrásokat azokban az országokban, ahol ilyenek rendelkezésre állnak,
1. felhívja a tagállamokat, hogy az energiapolitika e stratégiai elemzését tekintsék alapnak az európai energiapolitika végrehajtásához és egy 2010–2012-re szóló, ambiciózus cselekvési terv kidolgozásához;
 2. megerősíti, hogy 2020-ra három célt kell elérni: az üvegházhatású gázok kibocsátásának 20%-os, illetve nemzetközi megállapodások esetében 30%-os csökkentését, az energiafogyasztás legalább 20%-os csökkentését, és a megújuló energia legalább 20%-os arányának elérését a végső energiafogyasztásban; felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy gazdaságuk energiafelhasználását tegyék a lehető leghatékonyabbá annak érdekében, hogy tevékenyen hozzájáruljanak az éghajlatváltozás 2 Celsius-fokra való csökkentésére irányuló célkitűzés eléréséhez; felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy 2050-ig 60-80%-kal csökkentsék az üvegházhatású gázok kibocsátását; felszólítja a Bizottságot, hogy valamennyi érdekelt féllel egyeztetve dolgozza ki a lehetséges energetikai forgatókönyveket, amelyek szemléltetik az említett célkitűzések eléréséhez vezető lehetséges megoldásokat, valamint az azok mögött rejlő műszaki és gazdasági feltételezéseket;
 3. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy tűzzék ki célul az energiahatékonyság 35%-os, illetve a megújuló energiaforrások részarányának 60%-ra növelését;
 4. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az összes tervezett beruházást az energiabehozattal kapcsolatos új infrastruktúrák és a megújuló energiával kapcsolatos technológiák terén annak érdekében, hogy szembenézzenek a kőolaj és földgázárak csökkenő szintjével, ami kedvezőtlen hatással van a tervezett beruházásokra;

Európai energiapolitika

5. felhívja a tagállamokat, hogy az energiabiztonság terén az Európai Uniót fenyegető egyre növekvő veszély tekintetében képviseljenek egységes álláspontot; megjegyzi, hogy a jelenlegi gyakorlat ezzel éppen ellentétes; felétlenül szükségesnek tartja, hogy az ellátás biztonsága, a szolidaritás és a nemzetközi szabályozási keret kialakításáról szóló tárgyalások hatékonysága érdekében a Bizottság javasolja a Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy dolgozzanak ki egy olyan európai energiapolitikát, amely figyelembe veszi az Európai Unió és a tagállamok vonatkozó hatásköreit: nemzetközi kapcsolatok, energiahatékonyság, éghajlatváltozás elleni küzdelem, belső piac további szabályozása, nemzetközi szerződések megtárgyalása, előzetes tanulmányok és párbeszéd a termelőkkel és a tranzitországokkal, energetikai kutatás és az energiaellátás diverzifikálása;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy járuljon hozzá a harmadik országbeli termelők felé képviselt egységes európai álláspont kialakításához a mindkét fél számára előnyös kölcsönös függőség megteremtésén keresztül, valamint támogassa az uniós vállalkozások kereskedelmi erejének erősítését a harmadik országbeli állami vállalatokkal szemben;
7. úgy véli, hogy az energetikai szolidaritásnak jelentős európai ügyé kell válnia mind európai, mind pedig regionális és bilaterális szinten, és hogy amennyiben egy tagállam energiaellátása veszélybe kerül, az az Európai Unió egészét sújtja;
8. hangsúlyozza a helyi kezdeményezések fontos szerepét az éghajlatváltozás elleni küzdelemben; jóváhagyja azokat az intézkedéseket, amelyek célja az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások használatának előmozdítása, mint például a kohéziós politika vagy a környezetbarát adóztatás hatálya alá tartozó finanszírozási programok, vagy a „polgármesterek megállapodása” általi hozzájárulás, valamint ezzel összefüggésben támogatja a „szigetek szövetsége” elképzelést annak érdekében, hogy a bevált gyakorlatok elterjedjenek és a községek és a városok magas hatásfokú és megújuló energiát használjanak;
9. úgy véli, hogy a megfelelő európai energiapolitikának kiegyensúlyozott energiaszerkezeten kell alapulnia, amely a széntől eltérő energiaforrások, az alacsony kibocsátású fosszilis tüzelőanyagok és a szilárd fosszilis tüzelőanyagok üvegházhatású gázkibocsátásának drasztikus csökkentését szolgáló új technológiák igénybevételére épül;
10. úgy véli, hogy hatékonyak bizonyult a vállalatok és politikai döntéshozók közötti olyan jellegű feladatmegosztás, ahol a vállalatok a felelősek az ellátás biztonságáért, és ezért azt elvben meg kellene őrizni; felszólítja a politikai döntéshozókat, hogy tekintettel az egyre nehezebben kezelhető globális környezetre, a jövőben erőteljesebben támogassák a vállalati tevékenységeket;
11. emlékeztet a tagállamok Lisszaboni Szerződésben vállalt kötelezettségeire az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel és az energiaválság idején tanúsított szolidaritással kapcsolatban;
12. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés ratifikálása tovább fogja erősíteni a közös európai energiapolitika kialakítására irányuló törekvéseket;

Ellátásbiztonság

13. támogatja az energiabiztonságra és a szolidaritásra vonatkozó európai uniós cselekvési tervet;

Az EU szükségletei szempontjából nélkülözhetetlen infrastruktúrák támogatása

14. megjegyzi, hogy az elsőbbséget élvező és európai érdekű energiahálózatok kialakítása jelentős késedelemben van; hangsúlyozza, hogy a beruházások elmaradása korlátozza a belső piac hatékony működését, valamint a kapacitások feszes kihasználásához, sőt elégtelenségéhez vezet valamennyi energetikai ágazatban; megjegyzi továbbá, hogy ezért csak részben az ipar a felelős, és felhívja a tagállamokat, hogy jobban tájékoztassák a polgárokat az új infrastrukturális és termelési projektek szükségességéről; ezért felszólítja a nemzeti szabályozó hatóságokat, hogy döntési jogkörükön belül minden lehetséges intézkedést tegyenek meg a beruházások felgyorsítása érdekében;

15. megjegyzi, hogy az Európai Tanács a gáz és a villamosenergia-hálózatok tagállamok közötti rendszerösszekötő kapacitásának 10%-ra növelését tűzte ki;

16. a hálózatokba való beruházások támogatása érdekében támogatja az európai finanszírozás növelésére vonatkozó elképzelést; érdeklődéssel veszi tudomásul a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a 2008-as gazdasági fellendülésről szóló terv keretében a 2008/2009-es költségvetés fel nem használt részéből 5 milliárd eurót különítsenek el különösen az új energiakapcsolatokra; kéri, hogy az Európai Parlamentet teljes mértékben vonják be a projektek végleges listájáról hozandó döntésbe; úgy véli, hogy az Európai Beruházási Banknak sokkal meghatározóbb szerepet kell vállalnia az energiahatékonyság, a megújuló energiaforrások és a kutatás-fejlesztési projektek támogatásában;

17. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tevékenyen járuljanak hozzá az energiapiaci üzemeltetők számának növeléséhez, és különösen arra, hogy fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyek támogatják a kis- és középvállalkozások energiatermelését és piacra jutását;

18. hangsúlyozza a Közép- és Dél-Európát átszelő villamosenergia- és földgázhálózatok észak-déli tengely mentén történő összekapcsolásának fontosságát, valamint emlékeztet arra, hogy a balti-tengeri térség hálózatait fejleszteni kell, és össze kell kapcsolni a nyugat-európai hálózattal; hangsúlyozza, hogy különleges figyelmet igényel a villamos energia és az energiatárolás 2009-es helyzetére vonatkozó balti hálózat-összekapcsolási terv kidolgozása; továbbá támogatja az Európai Unió szigeteivel, távoli és elszigetelt területeivel való összeköttetések kiépítését is;

19. hasonló okok miatt sürgeti a dél-nyugat-európai, különösen az Ibériai-félsziget és Észak-Franciaország közötti összeköttetések létrehozását;

20. emlékeztet arra, hogy már számos ország között léteznek határokon átnyúló kapcsolatok; rámutat, hogy a regionális kezdeményezések, mint például az ötoldalú fórum, olyan használható gyakorlati megoldásokat dolgoztak ki, amelyek előmozdítják a belső piac integrációját; szorgalmazza e kezdeményezések eredményes munkájának folytatását;

21. üdvözli az ipar azon kezdeményezéseit, amelyek a határokon átnyúló projektek révén hozzájárulnak a belső energiapiac kiteljesítéséhez;
22. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon megfelelő intézkedéseket a villamosenergia-hálózatok összekapcsolásának és fejlesztésének ösztönzésére, lehetővé téve az optimális integrációt, valamint a megújuló energia ingadozó szárazföldi és part menti termelésének kiegyenlítését;
23. üdvözli azt a javaslatot, miszerint nyújtsanak be egy tervet a szélenergiában rejlő óriási potenciál kiaknázását célzó északi-tengeri part menti hálózatra vonatkozóan; ezzel összefüggésben üdvözli az északi-tengeri, a földközi-tengeri és a balti térségek hálózati infrastruktúráinak összekapcsolásán keresztül egy európai szuperhálózat megteremtését is;
24. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a megfelelő szabályozásról és tegyék lehetővé az új infrastruktúrákhoz – pl. az északi-tengeri part menti hálózathoz – való megkülönböztetéstől mentes hozzáférést;
25. támogatásáról biztosítja a beszerzési források diverzifikálását célzó projekteket, különösen a Nabucco-, a Törökország-Görögország-Olaszország gázösszeköttetésre irányuló és a Déli Áramlat projektet is magában foglaló déli gázfolyosó fejlesztését; hangsúlyozza az érintett országokkal, nevezetesen a Kaszpi-térség országaival való együttműködés szükségességét; rendkívül fontosnak tartja, hogy – amennyiben a politikai feltételek lehetővé teszik – hosszú távon a régió más országaiból, például Üzbegisztánból vagy Iránból, származó gázszállítások további jelentős ellátási forrást jelentenek az Európai Unió számára;
26. a nemzeti földgáztermelés visszaesésére és számos országban az energiaszerkezetben bekövetkezett változásokra tekintettel támogatja az összes jelenleg tervezett földgáz- és villamosenergia-infrastrukturális projekt mielőbbi végrehajtását annak érdekében, hogy az igények kielégítése a jövőben is biztosítható legyen;
27. úgy véli, hogy a főbb energiaszolgáltatókkal, valamint a tranzit- és fogyasztó országokkal való kapcsolat és partnerség fontos, és törekedni kell azok elmélyítésére; rámutat azonban arra, hogy ezeknek a kapcsolatoknak és partnerségeknek a mélyülése semmilyen körülmények között nem mehet végbe az Unió alapvető értékeinek, különösen az emberi jogok tiszteletben tartásának rovására; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az Európai Unió és a termelő- illetve tranzitországok közötti bizalom és mélyebb, jogilag kötelező érvényű kapcsolatok kiépítésének karöltve kell haladnia a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság előmozdításával és tiszteletben tartásával; az említett célok megvalósulását elősegítő szakpolitikák és konkrét intézkedések kialakítására és elfogadására szólít fel;
28. úgy véli, hogy az energiatermelő országok cseppfolyósító létesítményeiből, valamint az EU-ban található cseppfolyósított földgáz-terminálokból és hajón elhelyezett újragázosító berendezésekből álló, megfelelő cseppfolyósított földgáz kapacitást minden tagállam rendelkezésére kell bocsátani vagy közvetlenül, vagy egy szolidaritási mechanizmus alapján a többi tagállamon keresztül; úgy véli, hogy európai érdekű projektnek kellene tekinteni a cseppfolyósított földgázt felhasználó új terminálokat, mivel azok központi

szerepet játszanak az ellátási útvonalak diverzifikálásában;

29. felszólítja a Bizottságot, hogy teljes támogatásáról biztosítsa az európai energiaellátási biztonság egyik fontos elemének tekinthető stratégiai gáztároló létesítmények megépítésével kapcsolatos beruházásokat;
30. meggyőződése, hogy a kőolaj-finomító kapacitás jelentős kiegészítő tényezőt jelent az uniós energiaellátási biztonság megteremtésében; megjegyzi, hogy ezért fontos javítani az uniós igények kielégítéséhez szükséges finomítási kapacitással kapcsolatos keresleti-kínálati egyensúly átláthatóságát, figyelembe véve különösen a dízel tüzelőanyag jövőbeni rendelkezésre állásával kapcsolatos aggodalmakat;
31. az európai energiaszolidaritás elve alapján kéri, hogy biztosítsák a Balti-térség energiaellátásának biztonságát a gazdasági recesszió ideje alatt;

Belső energiapiac

32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – a magánvállalkozásokat a megvalósításában való részvételre ösztönözve – alakítsanak ki hosszú távú stratégiai iránymutatásokat, egyensúlyt teremtve a piaci mechanizmusok és a szabályozás között;
33. hangsúlyozza az energia belső piacát szabályozó jogszabálycsomagra vonatkozó tárgyalások jelenlegi parlamenti ciklus vége előtti lezárásával egy egyértelmű és stabil jogi keret megteremtésének a jelentőségét; támogatja egy, a fent említett rendeletre irányuló javaslatban előírt független ügynökség felállítását, amely erős és független hatáskörrel rendelkezik többek között az ellátás és a hálózatok biztonsága tekintetében is; felhívja a tagállamokat, hogy segítsék elő a harmadik energiacsomag végrehajtását, különös tekintettel a regionális és kétoldalú szolidaritás előmozdítását célzó együttműködésre, a belső piacon belüli ellátás biztonságának megteremtése érdekében ;
34. felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fejlesszék a fő hálózati beruházásokat és teljesítsék ki a belső energiapiacot néhány olyan előremutató kezdeményezéssel keresztül, mint a szállításirendszer-üzemeltetők európai hálózata és az egységes európai gázhálózat létrehozása;
35. felhívja a Bizottságot, hogy a 2020-as célok elérésének egyik fontos részeként terjessze elő egy intelligens összekapcsolt villamosenergia-hálózat 2020-ig történő kidolgozásának és elkészítésének elképzelését;
36. kéri a tagállamokat, hogy működjenek együtt egy európai stratégiai terv kialakításában, hogy a középtávú energiaszükségleteket elemző tanulmányok alapján több évre előre lehessen programozni a villamosenergia-termelés iránti jövőbeni szükségletek kielégítéséhez szükséges beruházásokat; meggyőződése, hogy a földgázágazatban is elő kell irányozni egy többéves előrejelzéseket tartalmazó tervet, teljes körű áttekintést adva ezáltal az európai szintű beruházási szükségletekről;
37. felszólítja a tagállamokat és az érintett érdekelt feleket, hogy a rendelkezésre álló erőforrások legjobb felhasználása érdekében a határokon átnyúló infrastrukturális

beruházásokra (hálózatok, vezetékek, erőművek stb.) irányuló jövőbeni tervekkel kapcsolatban konzultáljanak és működjenek együtt az érintett felekkel minden olyan országban, amelyre a tervezett beruházások hatással lehetnek; úgy véli, hogy egy európai szintű „infrastruktúra-koordinációs csoport” létrehozása elősegítené a szükséges együttműködést és hozzájárulhatna a belső energiapiaci csomag által is javasolt tíz éves hálózatfejlesztési terv kidolgozásához;

38. hangsúlyozza, hogy a belső energiapiac megvalósítása csupán akkor tekinthető sikeresnek, ha a beruházást akadályozó tényezőket megszüntetik, és ha az összes uniós tagállamot egy közös energiahálózatba kapcsoló fizikai kapcsolatokat kialakítják, illetve ha a piac lehetővé teszi, hogy idővel megszűnjön az energiaárak ingadozása, valamint hogy valamennyi termelő létesítmény számára biztosítva legyenek a tisztességes piaci feltételek, illetve az új energiatermelők és technológiák hálózati kapcsolata, hozzáférése és integrációja; hangsúlyozza, hogy a nemrég felülvizsgált, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK parlamenti és tanácsi irányelv¹ átfogó és előrelátható CO₂-értékelést nyújt;

Külső energetikai kapcsolatok

39. üdvözli az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatáról szóló bizottsági közleményt, különösen annak a külső energiapolitikára vonatkozó javaslatait, melyek nagyrészt összhangban vannak a fent említett, 2007. szeptember 26-i parlamenti állásfoglalással; csalódottságát fejezi ki a részletes javaslatok hiánya miatt, és ismételten hangsúlyozza, hogy az Uniónak további erőfeszítéseket kell tennie annak érdekében, hogy koherens és hatékony közös európai külpolitikát alakítson ki az energiaüggyel kapcsolatosan, ismételten hangsúlyt fektetve az energiatermelő országokra;
40. emlékeztet, hogy az Európai Unió – még ha ebben ambiciózus és szigorúan végrehajtott energiahatékonysági és -takarékosági tervek is segítik – a fosszilis energia tekintetében középtávon valószínűleg még mindig függeni fog a harmadik országokból származó beszállításoktól; kéri ezért, hogy fokozzák a termelő, a tranzit- és az egyéb fogyasztó országokkal folytatott párbeszédet, továbbá, hogy általánosabb szinten erősítsék meg a nemzetközi szintű együttműködést az energiahordozók világpiacának átláthatósága érdekében, valamint foglalkozzanak a fenntartható fejlődés kérdésével;
41. rámutat a hosszú távú beszállítási szerződések jelentőségére a termelő és átvevő államok közötti bizalomteljes és hosszú távú kapcsolatok fejlesztése, valamint a beszállítói és feldolgozó ágazatokban szükséges beruházások biztosítása szempontjából;
42. kéri az Európai Uniót, hogy működjön együtt a földközi-tengeri térség országaival, valamint az észak-afrikai országokkal, tekintettel ezen országok jelentős mértékű kiaknázatlan energiaforrásaira, valamint az Afrika fejlesztésére kínálgató komoly lehetőségekre; meggyőződése, hogy különösen a nap- és szélenergia felhasználási lehetőségeit kell megvizsgálni és előmozdítani; ezért szorgalmazza, hogy a megújuló energiára és az energiahatékonyságra vonatkozó közös célokat foglalják bele a „Barcelonai-folyamat: Unió a mediterrán térségért” címet viselő nyilatkozatba;

¹ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

43. felszólítja az Európai Uniót, hogy működjön együtt a közel-keleti országokkal, tekintettel azok jelentős mértékű kiaknázatlan energiaforrásaira;
44. támogatja azt a szándékot, hogy Oroszországgal, amely az Unió gázellátásának 42%-át, valamint Bulgária, Szlovákia, Finnország és a balti államok gázimportjának 100%-át, ezen kívül az Unió kőolaj-behozatalának több mint 30%-át és az Unió kőolajpárlatok iránti keresletének 15%-át biztosítja, egy olyan új, széleskörű megállapodást kössenek, amely az 1997. évi partnerségi és együttműködési megállapodás helyébe lép; megjegyzi, hogy az Unió és Oroszország kapcsolatait a kölcsönös függőség jellemzi, és hogy tiszteletben kell tartaniuk az Energia Charta Egyezmény alapelveit és tranzitmegállapodásait a G8-csúcstalálkozón elfogadottaknak megfelelően;
45. hangsúlyozza, hogy Ukrajnát is be kell vonni az Oroszországgal folytatott állandó európai párbeszédbe, hiszen tranzitországgként kulcsszerepet játszik;
46. sürgeti a Bizottságot, hogy az ellátási biztonság megteremtése érdekében vegye fontolóra az EU és Délkelet-Európa közötti energiaszerződés egyéb harmadik országokra való kiterjesztését és új regionális energiapiacok létrehozását a szomszédos országokkal létrejött délkelet-európai energiaközösség – mint például az euro-mediterrán energiaközösség – mintája alapján;
47. hangsúlyozza, hogy Törökországot is be kell vonni a Kaszpi-tengeri és kaukázusi régióval folytatott folyamatos európai párbeszédbe, hiszen tranzitországgként kulcsszerepet játszhat; egyúttal ismételten emlékeztet Törökországnak tagjelölt országgként a közösségi vívmányokhoz való igazodásra vonatkozó kötelezettségvállalásaira;
48. hangsúlyozza a fekete-tengeri régió geopolitikai jelentőségét az Unió energiabiztonsága és az uniós energiaellátás diverzifikálása szempontjából;
49. felszólítja a tagállamokat, hogy a jelenlegi és a jövőbeni társulási és együttműködési megállapodások keretében mélyítsék el a latin-amerikai országokkal fennálló energetikai kapcsolatokat;
50. felhívja a tagállamokat, hogy a kőolaj- és földgázvásárlások számlázásából adódó ingadozások csökkentése érdekében a nemzetközi pénzügyi piacokon használja az euró strukturális eszközként; felhívja az Európai Uniót, hogy a viszonyossági záradékot alkalmazva foglalkozzon az európai energiaágazatba történő külföldi befektetések kérdésével;
51. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg azokat a különböző módokat, amelyekkel csökkenthető a kőolaj- és földgázárak ingadozása; rámutat különösen az átláthatóság és az elégséges tartalékkitermelési kapacitás, valamint a piaci árképzés szempontjából a pénzügyi spekulációkból fakadó katalizátorhatás szerepére; ökológiai okokból elutasítja a stratégiai kőolajkészletek arra való felhasználását, hogy megfékezzék az árak ingadozását;
52. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák és hangolják össze tevékenységüket az ellátási útvonalak – többek között a tengeri útvonalak – biztonságossá tétele érdekében;
53. felhívja a tagállamokat, hogy határozzanak meg legjobb gyakorlatokat nemzetközi szinten és hogy ezen országokkal ösztönözzenek technológiai együttműködést annak érdekében,

hogy e területen növeljék az ismereteket és a tapasztalatokat; különösen felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék technológiai együttműködésüket Japánnal, amelynek gazdasága teljes mértékben importált energiától függ, és amely a világon az egyik leghatékonyabb energiarendszert fejlesztette ki;

54. megállapítja, hogy Kína növekvő energiafogyasztása és üvegházhatású gázkibocsátásai óriási kihívást jelentenek a környezetvédelmi célok és az energiaellátás biztonsága szempontjából; fokozott együttműködést szorgalmaz Kína és az EU között a kis széndioxid-kibocsátású – különösen energiahatékonysági és megújuló energetikai – technológia átadásának előmozdítása érdekében; hangsúlyozza a szénmegkötés és –tárolás fejlesztésének és kiaknázásának alapvető jelentőségét Kínában, tekintettel arra, hogy a szén fontos szerepet tölt be gazdaságában;
55. kiemeli az EU–OPEC energiaügyi párbeszéd jelentőségét, és a Norvégiával folyó energiapárbeszéd élénkítésére biztatja a Bizottságot;

Válságkezelési mechanizmusok a kőolaj- és gázkészletek kezelése révén

56. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy vizsgálja felül a 2006. július 24-i, a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló 2006/67/EK irányelvet (kodifikált változat)¹, és javasolja, hogy a piac áttekinthetősége és az amerikai helyzet túlreagálásának elkerülése érdekében az adatokat ne havonta, hanem hetente tegyék közzé;
57. üdvözli Ukrajna és Oroszország közötti, az Unió területét sújtó közelmúltbeli gázválság fényében a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy javítja a tagállamok a földgáz-ellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről szóló, 2004. április 26-i 2004/67/EK tanácsi irányelvet², és felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon ezen irányelvhez módosításokat 2009 végéig a fent említett COM(2008)0769 közleményben javasoltak szerint;
58. hangsúlyozza, hogy a 2004/67/EK tanácsi irányelv felülvizsgálati kulcselemeinek kötelezőnek kell lenniük, és olyan hatékony nemzeti és uniós rendkívüli cselekvési terveket kell tartalmazniuk, amelyek többek között meghatározzák valamely sürgősségi helyzet általános kinyilvánításának esetét, a rendelkezésre álló ellátások és infrastruktúra kapacitás érintett országok közötti megoszlását, az összehangolt gyorsaságot, a nem érintett vagy kevésbé érintett államokban szükségintézkedések aktiválását az érintett piacokon rendelkezésre álló gázmennyiség növelése érdekében; úgy véli, hogy alapvető fontosságú javítani a piac működését az átláthatóság révén, valamint a gáz rendelkezésre állását a piacon; felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy alakítsanak ki gyors értékesítést lehetővé tevő gáztárolást;
59. javasolja, hogy használják hatékonyabban az információtechnológiát a válság esetén

¹ HL L 217., 2006.8.8., 8. o.

² HL L 127., 2004.4.29., 92. o.

történő teljes vagy részleges szüneteltetés esetén, és úgy véli, hogy szabályozói ellenőrzés mellett, közös döntés alapján be kellene vezetni egy fogyasztás csökkentését lehetővé tevő intézkedést;

Energiahatékonyság

60. úgy véli, hogy az energiahatékonyság legalább 20%-os növelését 2020-ig prioritásnak kell tekinteni a fenntartható fejlődéshez és a versenyképességhez való hozzájárulás érdekében, és ez ugyanakkor leghatékonyabb és legköltséghatékonyabb módja az energiabiztonság növelésének; ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mielőbb fogadjanak el 2020-ig legalább 20%-os jogilag kötelező érvényű energiahatékonysági célt; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a tájékoztató kampányok intenzitását a megvalósítandó energia hatékonysági megoldásokkal kapcsolatos gyakorlati információk elérhetővé tétele, valamint szerte az Unióban az energiára vonatkozó iskolai és egyetemi oktatási és képzési programok előmozdítása érdekében is;
61. hangsúlyozza az energiatakarékosági és energiahatékonysági jogszabályok tagállamok és Bizottság általi szigorú és kellő időben történő bevezetésének és végrehajtásának fontosságát; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kötelező közbeszerzési intézkedéseket fogadjanak el közösségi és nemzeti szinten az olyan innovatív termékek és szolgáltatások iránti kereslet élénkítése érdekében, amelyek növelni fogják az energiahatékonyságot; ezért nagyra törő megközelítést szorgalmaz az energiatakarékoságra és energiahatékonyságra vonatkozó jövőbeni jogszabályokban (különösen az építő, az ipari és közlekedési ágazatokban, valamint a várostervezés és városi berendezések terén);
62. üdvözli, hogy a Bizottság gondosan figyelemmel kívánja kísérni a kapcsolt hő- és energiatermelés előrehaladását, és felhívja a Bizottságot, hogy 2009-ben az energiahatékonysági cselekvési terv frissítése keretében terjesszen elő további támogató intézkedéseket; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a kapcsolt energiatermelés legfontosabb céljai az elsődleges energia terén elért megtakarítás, a költséghatékonyság és az ellátásbiztonság, függetlenül attól, hogy milyen technológiákat használnak fel; úgy véli, hogy a piacra kell bízni a leghatékonyabb technológiák kifejlesztését és kiválasztását; támogatja az olyan infrastruktúrák fejlesztését és finanszírozását szolgáló stratégia kidolgozását, mint a helyi erőforrásokat – pl. geotermikus energia, kapcsolt hőtermelés – felhasználó fűtési és hűtési hálózatok;
63. a szabályok összehangolásának és a nagyra törő, világszerte érvényesülő célok kitűzésének bátorítása érdekében támogatja a nemzetközi együttműködési partnerséget az energiahatékonyság területén;
64. a kőolaj hatékonyabb használatára szólít fel, különösen a közlekedésben, amely ennek az energiahordozónak a legnagyobb felhasználója; kéri, hogy fogadjanak el nagyra törő középtávú (2020) célkitűzéseket a járművek üzemanyag-hatékonysága terén, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy keressenek alternatív energiahordozókat és meghajtási technológiákat, például villanymotorokat az áru- és személyszállítás számára, különösen a városi területeken; úgy véli, hogy a közlekedési módok közötti jelentős eltolódás elérése a környezetbarátabb lehetőségek irányába, mint például a magán közúti közlekedéstől a tömegközlekedés felé, az egyik fő alkotóeleme lehet a közlekedési ágazat üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentésére irányuló európai uniós stratégiának;

65. úgy véli, hogy az európai autóipar által előállított járművek esetében az „éllovas” megközelítés segítene a nemzetközi felvevőpiacok visszaszerzésében, különösen az ázsiai gyártókkal szemben;
66. sajnálkozik amiatt, hogy az európai áruforgalomban a vasúti szállítás mindössze 10%-ot tesz ki; felhívja a tagállamokat, hogy használják ki jobban a vasúti szállítás és a vízi utakat; a vasúti, a vízi és a közúti közlekedés optimális összekapcsolására irányuló határozottabb erőfeszítéseket szorgalmaz;
67. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elfogadják a szükséges politikai intézkedéscsomagot mind a meglévő, mind pedig az új elektromos berendezések energiahatékonyságának javítása céljából;

Az EU saját forrásainak és fejlett technológiájának jobb kihasználása

68. úgy véli, hogy az olyan megújuló energiák, mint a szél-, a biogáz, a nap, a víz, a biomassza, a geotermikus és a tengeri erőforrások az Európai Unió legfontosabb potenciális energiaforrásait jelentik, amelyek hozzájárulhatnak az energiaárak stabilizálásához, illetve az energiafüggőség elleni küzdelemhez, és üdvözli egy közlemény kiadásának kezdeményezését a megújuló energiák előtt tornyosuló akadályok felszámolásáról; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az új kezdeményezések nem vezethetnek a meglévő projektek elhalasztásához;
69. úgy véli, hogy a belföldi fosszilis erőforrások – különösen a szárazföldi és tengeri földgázmezők – kiaknázása hozzájárulhat Európa energiafüggetlenségének növeléséhez, és ahol rendelkezésre áll, ezt a nemzeti és európai környezetvédelmi jogszabályokkal összhangban fejleszteni kell; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy találják meg a megfelelő szabályozási egyensúlyt a környezet védelme és a termelési lehetőségek között az Unió területén a szárazföldön és tengeren egyaránt;
70. emlékeztet arra, hogy mivel a megújuló energiaforrások átfolyó források, ezért közösségi szinten létfontosságú növelni az elektromos hálózatok összekapcsolhatósági kapacitását; különös figyelmet kell fordítani az Unió energetikai piacától leginkább elszigetelt országokra és régiókra annak érdekében, hogy a tagállamok rendelkezzenek a megújuló energiaforrások 20%-os arányával kapcsolatos célkitűzés 2020-ig történő teljesítéséhez szükséges eszközökkel;
71. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy az épületek tetejének megújuló energiát termelő eszközökkel, mint például napelemekkel való ellátását célzó terv révén forradalmasítsák a mezőgazdaság energiaágazathoz fűződő kapcsolatát; felhívja a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy biztosítsanak helyi ösztönzőket a használt olajak és fenntartható helyi biomassza erőforrások alkalmazására, miközben biztosítsanak megfelelő egyensúlyt az energianövények és az élelmezési célú szolgáló növények között;
72. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést a Parlamentnek, amelyben jelzi, hogy milyen technikai akadályok és szabványok gátolják a KKV-kat abban, hogy beruházzanak az energiatermelésbe, és hogy az így előállított energia elosztására felhasználják a meglévő hálózatokat;

73. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson nagyobb prioritást az elektromosáram-tárolásra irányuló K+F, az ICT-alapú megosztott áramtermelő létesítményekhez történő kapcsolódás ("virtuális áramtermelő üzem"), az intelligens hálózatok és az infrastrukturális kapacitás növelése számára, lehetővé téve a megújuló energiák elsőbbségi bekapcsolását;
74. felkéri a Bizottságot, hogy egy új, energetikai pillér integrálásával dolgozza át a fejlesztési támogatásokkal kapcsolatos európai politikát; e tekintetben úgy véli, hogy az észak-afrikai naperőmű-projekteknek elsősorban a helyi igényekre kell összpontosítaniuk;
75. emlékeztet arra, hogy a lignit és a szén egyaránt fontos átmeneti elem marad az olaj és gáz alternatívájaként az energiaszerkezetben és az Unió ellátási biztonságában a nagy hazai tartalékok miatt; hangsúlyozza azonban, hogy annak szén-dioxid kibocsátásai magasabbak mint más elsődleges energiaforrások; ezért az ilyen kibocsátások csökkentésére hív fel az erőművek korszerűsítése révén a CCS technológiákon keresztül, és ebben az összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy valamennyi pénzügyi lehetőséget fontoljon meg arra nézve, hogy 2015-re megépítse a 12 mintaprojektet;
76. elismeri, hogy a biomasszának a korszerű szénerőművekben való elégetésbe való hozzáadagolásával már ma 45%-os hatásfokot érnek el, és a kapcsolt energiatermelés keretében akár 90%-os hatásfok is elérhető; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teremtsenek ösztönzőket a biogén tüzelőanyagok fosszilis tüzelésű erőművekben való fokozottabb hozzáadagolása érdekében;
77. egyetért a Bizottság elemzésével, amely szerint fontos, hogy a vegyes energiában megőrizték a nukleáris energia hozzájárulását, és ennek érdekében haladéktalanul támogassák egy harmonizált szabályozási és gazdasági keret bevezetését, amely megkönnyíti a szükséges beruházásokról szóló döntéseket; felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy konkrét menetrendet a nukleáris beruházásokra vonatkozóan; úgy véli, hogy az eredményt érintő előítélet nélküli társadalmi vitát kell indítani ennek az energiaforrásnak a biztonságos alkalmazásáról; felhívja a Bizottságot, hogy az európai szomszédsági politika szerves részeként mozdítsa elő a nukleáris biztonságra vonatkozó közösségi vívmányok elfogadását minden alkalommal, amikor új atomerőművet terveznek, vagy egy régi erőművet korszerűsítenek ezekben az országokban;
78. emlékeztet a nukleáris energia jelentőségére, amelyet a 27 tagállamból 15-ben termelnek, és még ennél is több tagállamban hasznosítanak, és amely az Európai Unióban a villamos energia iránti kereslet mintegy harmadát elégíti ki; emlékeztet arra is, hogy a jelen pillanatban folyik hat új erőműblokk építése négy tagállamban;
79. hangsúlyozza a nukleáris energia versenyképességét, amely az urán mint tüzelőanyag termelési költségeiben való csekély költséghányadának köszönhetően csaknem független a tüzelőanyagok áringadozásaitól;
80. hangsúlyozza, hogy az európai nukleárisenergia-ipar vezető szerepet tölt be a nukleáris ciklus valamennyi technológiáját, különösen a dúsítást illetően, ami jelentősen hozzájárul az Unió ellátási biztonságához;
81. üdvözli a Bizottság nukleáris energiával kapcsolatos általános támogató álláspontját;

rámutat azonban arra, hogy a Bizottság a nyilvánosság felfogása szempontjából vett óriási jelentősége ellenére sem foglalkozik megfelelően a radioaktív hulladékok végleges ártalmatlanításának témájával; felhívja az érintett tagállamokat, hogy növeljék a mindenfajta radioaktív hulladék, de különösen a fokozottan radioaktív hulladékok végleges ártalmatlanításának megoldására irányuló erőfeszítéseiket;

82. alapvető fontosságúnak tartja, hogy az Unió polgárait biztosítsák arról, hogy az Unióban a nukleáris energia felhasználása átláthatóan és a technológiailag lehetséges legmagasabb biztonsági szint mellett történik, például a nukleáris hulladék kezelésének finanszírozása tekintetében; üdvözli, hogy a Bizottság elfogadott egy új, a nukleáris létesítmények biztonságára vonatkozó közösségi keret létrehozásáról szóló irányelvre irányuló javaslatot; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a NAÜ-vel közösen dolgozzon ki olyan modelleket és eljárásokat, amelyek megakadályozzák, hogy a nukleáris energia békés felhasználása a nukleáris fegyverek további terjedéséhez vezessen;
83. hangsúlyozza, hogy a Bizottság sem felülvizsgált szemléltető programjában, sem a stratégiai felülvizsgálatban nem vizsgálta meg a nukleáris technológia 2050-ig fennálló fejlesztési távlatait, amint azt a fenntartható nukleáris energiára vonatkozó technológiai platform referenciadokumentumában javasolták, és a szabályozott magfúzióval kapcsolatos ITER-projekt lehetséges szerepét;

2050 távlatában

84. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki olyan európai energiapolitikát, amely lehetővé teszi a tömeges átállást az energiahatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású energetikai technológiákra annak érdekében, hogy eleget lehessen tenni az energiaigénynek; hangsúlyozza, hogy ha az energiahatékony és az energiatakarékosság továbbra is prioritást jelent csakúgy, mint a megújuló energia fejlesztésének folytatása, 2050-re sikerülhet alacsony kibocsátású forrásokból kielégíteni az energiaszükségleteket;
85. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nagy energiahatékonyágú energiarendszerre való átállás irányítása a különböző ágazatok közötti szinergiákon alapuló, módszeres megközelítést fog maga után vonni; kiemeli annak alapvető fontosságát, hogy minden intézkedést értékeljenek a CO₂-kibocsátások csökkentéséhez való hozzájárulásuk alapján; úgy véli, hogy e célból prioritást kell képeznie a helyi integrált megoldások kidolgozásának;
86. a globális és európai hosszú távú energetikai és éghajlat-változási kihívásokat egyedülálló lehetőségnek tartja, amelyek új üzleti modelleket tesznek lehetővé az egész gazdaságban a környezetbarát innováció és vállalkozó kedv növelése érdekében;
87. felkéri a Bizottságot, hogy készítsen megvalósíthatósági tanulmányt az északi-tengeri szélerőművek és az afrikai naperőművek projektjeire vonatkozóan;
88. egyetért azzal, hogy az energetikai technológiákkal kapcsolatos stratégiai terv keretében 2030-ig tartó politikai menetrendet, illetve 2050-ig tartó energiapolitikai ütemtervet dolgozzanak ki; felkéri ennek kapcsán a Bizottságot, hogy több lehetséges forgatókönyv alapján értékelje az energiaellátás összetételének alakulását, az energiaigény alakulása, a potenciális energiaforrások, a környezeti hatások, illetve az energia és a szén-dioxid

becsült ára fényében;

89. kéri, hogy az ütemterv tegye lehetővé az energetikai technológiákkal kapcsolatos kutatási és fejlesztési, valamint oktatási tevékenységek megfelelő irányba terelését annak érdekében, hogy csökkenjen a megújuló energia és az energiatárolás ára, a negyedik generációs atomerőművek és CCS-ek sikerének biztosítására, illetve nevezetesen, hogy sikerüljön kiváltani a kőolajat a közlekedésben, előtérbe helyezve a korlátlanul rendelkezésre álló napenergiát;
90. emlékeztet rá, hogy folytonosan ösztönözni kell a nukleáris hulladékok transzmutációjával és a hosszú távú energetikai célú magfúzióval kapcsolatos kutatásokat;

o
o o

91. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Az előadó azt kéri, hogy az energiapolitika e stratégiai felülvizsgálata alapot képezzen egy olyan, valódi európai energiapolitika végrehajtása számára, amely egyszerre három célt tűz ki:

- az ellátás biztonságát és a tagállamok közti szolidaritást
- az éghajlatváltozás elleni küzdelmet: a három 20%-os cél elérését 2020-ra, illetve az üvegházhatású gázok kibocsátásának 50-80%-os csökkentését 2050-ig
- az EU gazdasági növekedését: a lehető legalacsonyabb ár elérését a volatilitás kiküszöbölésével.

Az európai szolidaritásnak fontos közös európai üggyé kell válnia az energia terén: az egyik tagállam energiaellátásának akadályozása az egész EU energiaellátásának akadályozása is egyben.

A hosszú távú ellátásbiztonság aggodalmakra ad okot a fosszilis energiaforrások, vagyis a kőolaj és a földgáz esetében. Egyre szélesebb körben elismerik, hogy a világ termelése nehezen képes meghaladni a napi 100 millió hordót (jelenleg 87 millió), miközben a becslések szerint napi 120 millióra tehető majd a kereslet 2030-ban. Jelenleg is fennáll egy nagyobb válság kockázata a következő évtizedben.

Az előadó üdvözli azt a gondolatot, hogy növekedjenek a hálózatokba történő befektetések ösztönzésére szolgáló európai támogatások, ugyanakkor emlékeztet rá, hogy a befektető vállalatok képesek fedezni e befektetéseiket, illetve hogy e téren az európai finanszírozás legfeljebb néhány tízezer eurót tenne ki, miközben az elsőbbséget élvező hálózatok több milliárd eurónyi beruházást igényelnek: támogatja ezért egy európai alap létrehozását, amely fedezetet nyújtana egyes európai érdekű energiatermelő és -szállító projektek nem üzleti jellegű kockázataira.

Az előadó egyetért a Balti-államokra vonatkozó, a földgázzal, a villamos energiával és a tárolással kapcsolatos terv közzétételével, amely a régió infrastruktúrájának fejlesztését és összekapcsolását tűzi ki célul; támogatja egy dél-európai gáz gázfolyosó kialakítását a Kaszpi-tengeri térségből és a Közel-Keletről származó földgáz szállítása érdekében; támogatja az északi-tengeri energetikai hálózat általános tervét, ami összekapcsolná a számos tengeri szélenergia-projektet.

Az előadó szerint igen fontos lépést jelent a Bizottság részéről az a gondolat, amit egyébként az Európai Parlament is támogat, hogy alakuljon egy európai üzemeltető, amely felelős lenne az egész EU-ra kiterjedő közös gázszállítási rendszerért.

Üdvözli a nem európai termelő államokkal kötött megállapodásokban szereplő, a kölcsönös energiaügyi függőségre vonatkozó záradékok Bizottság által javasolt új generációját, például a Fehéroroszországgal, a Kaszpi-tengeri régió országaival, az OPEC országaival kapcsolatos stratégiát.

Az EU elfogyasztott energiájának 54%-át importálja, és ez az arány 2030-ra elérheti a 70%-ot is.

Az EU akármilyen ambiciózus és drasztikus energiahatékonysági és -takarékosági terveket is hajt végre, a fosszilis energia tekintetében mindig függeni fog a harmadik országokból származó beszállításoktól. Ezért meg kell erősíteni a termelő országokkal folytatott párbeszédet az Energiaközösség és a Nemzetközi Energiaforum keretében, különösen az Ausztráliával, Kanadával, Japánnal és az Egyesült Államokkal, illetve a hozzájuk hasonló partnerekkel folytatott együttműködést illetően.

Az EU-nak ugyanígy együtt kell működnie az Észak-Afrikai országokkal, tekintettel ezen országok jelentős potenciáljára az energiaforrások terén, és az Afrikában mutatkozó jelentős fejlesztési lehetőségekre.

Általánosabb szempontból, az energiahordozók világpiacának átláthatósága, valamint a fenntartható fejlődés kérdésének felvetése érdekében elengedhetetlen a nemzetközi szintű együttműködés, például Kínával és Indiával.

Az előadó javasolja a párbeszéd lecsendesítését Oroszországgal, amely az EU gázellátásának 42%-át, valamint Lengyelország, Finnország és a balti államok gázimportjának 100%-át biztosítja. Az előadó úgy véli, hogy az EU és Oroszország kapcsolatait az egymástól való függőség jellemzi, és hogy a tárgyalások folyamán az EU-nak tartózkodnia kellene attól, hogy kéri az Energia Charta Egyezmény ratifikálását, emlékeztetve ugyanakkor az orosz hatóságokat, hogy magukénak vallották a charta alapelveit, amelyekre olyan megállapodások is kiterjednek, mint a WTO-hoz való csatlakozás, illetve az urániumdúsítás problémája által felvetett sajátos nehézségekre, amelyek külön tárgyalásokat tesznek szükségessé az EU, az USA és Oroszország között.

Az Oroszországgal folytatott partnerség megújítása keretében az EU-nak el kellene mélyítenie az együttműködést az energiahatékonyság, az orosz kőolaj-kitermeléshez kapcsolódó gázégetés, illetve a szén-dioxid kivonása és megkötése kérdésében. Ugyanígy a Nabucco európai gázvezeték ügyének előmozdítása érdekében a projektet Oroszországgal együttműködve lenne célszerű megvalósítani annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a két gázvezeték versenye, egyszersmind biztosítani lehessen az orosz, iráni vagy a Kaszpi-tenger vidékéről származó gáz útját.

Fontos az is, hogy Törökországot is be kell vonni a Kaszpi-tengeri és kaukázusi régióval folytatott állandó európai párbeszédbe, hiszen tranzitországként kulcsszerepet játszhat.

A tagországoknak rá kell ébredniük arra, hogy ha az EU versenytársként vagy az amerikai stratégiai és energetikai érdekek érvényesülését akadályozó tényezőként tűnik fel, az energiaforrások terén végzett kutatások idővel a transzatlanti nézeteltérések előtérbe kerüléséhez vezetnek. Az előadó úgy véli, hogy az Egyesült Államok a technológiára épülő piaci dominanciára törekszik, és igyekszik a gyakorlatban saját normáit rákényszeríteni a fejlődő államokra, ezért felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartós és kiegyensúlyozott kapcsolatot építsenek ki az energetika terén.

Az előadó nagyobb átláthatóságot kér a tagállamoktól a külföldi tőke mozgását illetően annak érdekében, hogy gátat lehessen vetni a homályos pénzügyi tranzakciók gyakorivá válásának.

Az előadó felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az energiahatékonysággal kapcsolatos figyelemfelkeltő kampányok intenzitását, és tegyék elérhetővé a megvalósítandó

megoldásokkal kapcsolatos gyakorlati információkat, mivel az energiatakarékosság annak függvénye, hogy minél többen el tudják érni a hatékony technológiákat, de mindez szorosan összefügg az egyén viselkedésével is.

Az előadó kéri a tagállamok által indított nemzeti cselekvési tervek mihamarabbi értékelését annak érdekében, hogy konkrét döntéseket lehessen hozni azokról a politikákról és intézkedésekről, amelyek révén az EU a lehető leggyorsabban elérheti célkitűzéseit. Hangsúlyozza tehát, hogy erre az értékelésre még a Bizottság által az energiahatékonyság terén az épületek energiateljesítménye, az energetikai szempontú címkézés, a környezetbarát tervezés és a kapcsolt energiatermelés érdekében javasolt kezdeményezések új, 2008. évi csomagjának végrehajtása előtt szükség van. Egyetért az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások előmozdítását célzó intézkedésekkel, például a kohéziós politika alá tartozó finanszírozási programokkal, a környezetbarát adóztatással vagy Polgármesterek Szövetségének a legjobb gyakorlatok terjesztéséhez való hozzájárulásával.

A szén továbbra is az EU energiaellátásának egyik eleme, amely a kőolaj és a földgáz alternatívája is. Hangsúlyozza azonban, hogy a szén használatának fő hátrányát a magas szén-dioxid-kibocsátás jelenti, ezért amíg nem születnek meg a szén-dioxid kivonására és megkötésére szolgáló rendszerek hatékonyságával kapcsolatos eredmények, az új szénerőművek létesítését csak abban az esetben kellene engedélyezni, ha az feltétlenül szükséges, illetve megfelel a magas teljesítmény kritériumának.

Egyetért a Bizottság elemzésével, amely szerint a múltban vagy a jövőben a nukleáris energiát választó országoknak sürgősen döntést kell hozniuk a szükséges beruházásokról, és továbbra is az EU-nak kell a megfelelő rendeletekkel szabályoznia a nukleáris energia felhasználását, továbbá várja a nukleáris létesítmények biztonságával kapcsolatos irányelv mihamarabbi előterjesztését, amelyet az Európai Parlament több alkalommal is szorgalmazott, figyelembe véve a nukleáris biztonsággal és a radioaktív hulladék kezelésével foglalkozó magas szintű csoport tevékenységét és az Európai Nukleáris Energia Fórum keretein belül zajló tárgyalásokat.

Az előadó üdvözli a létesítmények biztonságára és versenyképességére, a források tartósságára és a radioaktív hulladékok csökkentésére irányuló kutatások terén tett összehangolt kezdeményezéseket, például a fenntartható nukleáris energia technológiai platformját (SNE-TP), illetve a stratégiai energiatechnológiai terv (SET Plan) keretében indított különféle európai ipari kezdeményezéseket; kéri ezek gyors végrehajtását oly módon, hogy a „fenntartható maghasadással kapcsolatos európai ipari kezdeményezés” mihamarabb működőképes legyen.

Az előadó úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak gondolkodniuk kellene azon, milyen hatásokat gyakorolhat például az energetikai decentralizálás révén az európai energiapolitika a területrendezésre, a fő közlekedési tengelyekre és a jelentős infrastruktúrákra; hangsúlyozza, hogy ösztönözni kellene a többféle megújuló energiát ötvöző projekteket annak érdekében, hogy ki lehessen egyensúlyozni, illetve kompenzálni lehessen az előállításukra gyakran jellemző időszakosságot.

Az előadó egyetért azokkal a hosszú távú célkitűzésekkel, hogy az energiatermelésben csökkentsék a szén-dioxid-kibocsátást a jelenlegi termelési kapacitások helyettesítésével, a közlekedés kőolajfüggőségének felszámolásával, alacsony energiafelhasználású és

energiatermelő épületek építésével, illetve intelligens összekapcsolt villamosenergia-rendszer kiépítésével. Hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyság és az energiatakarékosság továbbra is prioritást jelent csakúgy, mint a megújuló energia fejlesztésének folytatása, bár az energiaforrások hiányát csak 2030 táján sikerülhet majd felszámolni; Úgy véli, hogy 2030-tól komolyan fennáll majd a világméretű energiahiány súlyos kockázata. Egyetért ezért azzal, hogy az energetikai technológiákkal kapcsolatos stratégiai terv keretében 2030-ig tartó politikai menetrendet, illetve 2050-ig tartó energiapolitikai ütemtervet dolgoznak ki. Ennek érdekében a 2020 és 2050 közötti időszakra vonatkozóan több lehetséges forgatókönyv alapján értékelni kell az energiaellátás összetételének alakulását, az energiaigény alakulása, a potenciális energiaforrások, a környezeti hatások, illetve az energia és a szén-dioxid becsült ára fényében.

A jövő energiáját illetően emlékeztet rá, hogy folyamatosan ösztönözni kell a nukleáris hulladékok transzmutációjával és a hosszú távú energetikai célú magfúzióval kapcsolatos kutatásokat.

Az előadó azt kéri, hogy a 2050-re szóló ütemterv tegye lehetővé az energetikai technológiákkal kapcsolatos kutatási és fejlesztési tevékenységek megfelelő irányba terelését annak érdekében, hogy csökkenjen a megújuló energia és az energiátárolás (nevezetesen a villamosenergia-tárolás) ára, sikeresek legyenek a negyedik generációs atomerőművek, valamint sikerüljön kiváltani a kőolajat a közlekedésben, előtérbe helyezve a napenergiában rejlő potenciált.

20.1.2009

VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részére

az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatról
(2008/2239(INI))

A vélemény előadója: Giorgos Dimitrakopoulos

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felkéri az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. üdvözli az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatról szóló bizottsági közleményt, különösen annak a külső energiapolitikára vonatkozó javaslatait, melyek általánosságban összhangban vannak az „az energiára vonatkozó közös európai külpolitika felé” című, 2007. szeptember 26-i parlamenti állásfoglalással¹; csalódottságát fejezi ki a részletes javaslatok hiánya miatt, és ismételten hangsúlyozza, hogy az Uniónak további erőfeszítéseket kell tennie annak érdekében, hogy összefüggő és hatékony közös európai külpolitikát alakítson ki az energiaüggyel kapcsolatosan, amely ismételten az energiát előállító országokra összpontosít;
2. úgy véli, hogy az energiaüggyel kapcsolatos közös európai külpolitika kialakítása lehetővé teszi, hogy az energiaügyet érintő kérdésekben az Unió egységesen lépjen fel és megerősítse nemzetközi pozícióját; ezért felhívja a Bizottságot, hogy a közös álláspont és üzenet kialakítása érdekében határozzon meg és javasoljon az EU és a tagállamok közötti együttműködés elmélyítését és tökéletesítését szolgáló konkrét mechanizmusokat; arra kéri a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel munkáját, és mielőbb terjesszen elő konkrét javaslatokat;
3. úgy véli, hogy Európának a fenntarthatóságot és az energiahatékonyt illetően példát kell mutatnia, és az Európai Uniónak ezért a megújuló energia és az energiahatékonyt terén világszerte élen kell járnia, és e tudását és szakértelmét exportálnia kell; hangsúlyozza e potenciál kihasználásának szükségességét különösen az olyan feltörekvő

¹ HL C 219. E, 2008.8.28., 206. o.

országokkal folytatott kétoldalú párbeszédben, mint Kína és India;

4. úgy véli, hogy a főbb energiaszolgáltatókkal, valamint a tranzit- és fogyasztó országokkal való kapcsolat és partnerség fontos és törekedni kell azok elmélyítésére; rámutat azonban arra, hogy e kapcsolatok és partnerségek elmélyítésére semmilyen körülmények között sem kerülhet sor az EU alapvető értékeinek, különösen az emberi jogok tiszteletben tartásának rovására; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU és a termelő- illetve tranzitországok közötti bizalom és mélyebb, jogilag kötelező érvényű kapcsolatok kiépítésének karöltve kell haladnia a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság előmozdításával és tiszteletben tartásával; az említett célok megvalósulását elősegítő szakpolitikák és konkrét intézkedések kialakítására és elfogadására szólít fel;
5. örömmel nyugtázza, hogy bizonyos helyeken (pl. Norvégiában) már megtörtént a szabályozási és piaci integráció, és hangsúlyozza az Európa más részein (pl. Dél-Kelet-Európában) a piac egységesítését célzó jelenleg kidolgozás alatt álló szakpolitikák fontosságát; úgy véli, hogy az ilyen piaci integráció a mélyebb párbeszéd megvalósításának eszközéül fog szolgálni, különösen a termelő országokkal;
6. kiemeli a bővítési folyamat fontos szerepét a közösségi vívmányoknak az energiaágazatban történő széleskörű alkalmazásában; e tekintetben az EU energiastratégiája szempontjából fontos partnernek tekinti Törökországot, és tudomásul veszi azon (többek között az ITGI földgáz-vezetékéről Görögországgal és Olaszországgal, valamint az Azerbajdzsánnal és Türkmenisztánnal kötött) megállapodásokat, amelyeket Törökország szomszédos országokkal kötött az energiaszállítmányok biztosítása céljából.
7. az Európán kívüli termelő országokkal kötött megállapodásokban az energiaellátásban megvalósuló kölcsönös egymásrataltsággal foglalkozó rendelkezések új generációjának kialakítására szólít fel az olyan kérdések tekintetében, mint például a beruházások és a beruházás védelem, az infrastruktúra fejlesztése és fizikai védelme, a piacokhoz való hozzáférés, a piac és a politika fejlődéséről folytatott párbeszéd, a tranzitmegállapodások és a vitarendezéssel kapcsolatos rendelkezések;
8. hangsúlyozza az EU és Oroszország közötti, az 1997-es partnerségi és együttműködési megállapodás helyébe lépő új megállapodás megkötésére irányuló tárgyalások fontosságát; úgy véli, hogy az energiával kapcsolatos rendelkezéseknek kulcsfontosságú szerepet kell kapniuk az új megállapodásban az EU és Oroszország közti energiaügyi kapcsolat különböző területeinek további fejlesztése érdekében; ezért az EU és Oroszország közötti fokozott ipari együttműködés érdekében ennek keretében jogilag kötelező érvényű, az energiaellátásban megvalósuló kölcsönös egymásrataltsággal foglalkozó rendelkezések kialakítására szólít fel, az energiaügy területén;
9. kiemeli az EU–OPEC energiaügyi párbeszéd jelentőségét, és a Norvégiával folyó energiapárbeszéd élénkítésére biztatja a Bizottságot; rámutat arra, hogy a Kaszpi-tenger térségének országaival folytatott együttműködés továbbra is fontos prioritás marad;
10. az energiaügyi kapcsolatok további fejlesztésére szólít fel az olyan partnerek vonatkozásában, mint például az Egyesült Államok, Ausztrália, Kanada és Japán, valamint az a gyorsan növekvő fogyasztó országok – úgy mint Kína és India – vonatkozásában; hangsúlyozza az alternatív energiatermelés területén potenciállal

rendelkező országokkal a fokozott energiapárbeszéd fontosságát;

11. úgy véli, hogy az Európai Uniónak a fenntarthatóság és a hatékonyabb energiafelhasználás tekintetében élnékítenie kell a transzatlanti párbeszédet és a legnagyobb fogyasztóval, az USA-val való együttműködést;
12. kiemeli, hogy bár az olyan projektek megvalósítása, mint a transzszaharai, a Déli Áramlat, a már épülő ITGI természetes gáz és a Nabucco gázvezetékek, hosszú távon hozzá fog járulni az európai gázellátás diverzifikálásához, rövid- és középtávon mégis többet kell tenni az érett kaszpi-tengeri gáztartalékok Európába irányuló exportjának lehetővé tétele érdekében; közös európai erőfeszítést szorgalmaz az Európai Unió cseh elnöksége és az azt követő elnökségek alatt a déli gázfolyosó létrehozása során, a termelők támogatása érdekében;
13. hangsúlyozza az éghajlatváltozás terén szükséges fellépésre és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomag gyors jóváhagyásának és végrehajtásának fontosságát az éghajlatváltozás kezelése érdekében, a CO₂ -kibocsátás csökkentése révén és a megújuló energiaforrások előmozdítása céljából;
14. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés ratifikálása tovább fogja erősíteni a közös európai energiapolitika kialakítására irányuló törekvéseket.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	20.1.2009
A zárószavazás eredménye	+ : 44 - : 2 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, Monika Beňová, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Jas Gawronski, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Johannes Lebech, Philippe Morillon, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Bernd Posselt, Libor Rouček, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Kinga Gál, Aurelio Juri, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	21.1.2009
A zárószavazás eredménye	+: 38 -: 5 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Philippe Busquin, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Erna Hennicot-Schoepges, Mary Honeyball, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Eluned Morgan, Antonio Mussa, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Atanas Papanizov, Aldo Patriciello, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Nikolaos Vakalis
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Ivo Belet, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Matthias Groote, Toine Manders, Vittorio Prodi, Esko Seppänen, Silvia-Adriana Țicău, Roberts Zīle
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Marian-Jean Marinescu